

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στο Δημόσιο Θεσ/νίκης

Τι ζητάει η λεγόμενη «Κοινωνική Συμμαχία» ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-εργοδοσίας;

Στη διακήρυξη της λεγόμενης «Κοινωνικής Συμμαχίας» που συγκροτούν ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-εργοδοσία (ΕΣΕΕ, ΓΕΣΕΒΕ, Τεχνικό και Οικονομικό Επιμελητήριο, Ιατρικός και Φαρμακευτικός Σύλλογος κ.ά.) έχουν και το πλαίσιο των διεκδικήσεων για την περίφημη «εθνική μέρα δράσης» στις 30/5 στην οποία εντάσσουν και απεργία.

Το πλαίσιο της «Κοινωνικής Συμμαχίας» για το δημόσιο τομέα (σημείο 6) ζητάει τα εξής:

«Δημόσιο σύγχρονο, αποτελεσματικό, ψηφιακό, αξιοκρατικό, δημοκρατικό και βιώσιμο με σεβασμό στα δικαιώματα των πολιτών και των λειτουργών του. Εξάλειψη των αντιαναπτυξιακών, διαρθρωτικών και γραφειοκρατικών εμποδίων».

Σαν να μιλάει η Γεροβασίλη, η υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ή κάποιος εκπρόσωπος του ΣΕΒ. Κουβέντα για τις κοινωνικές υπηρεσίες που χάνονται, τις ιδιωτικοποιήσεις και την ανταποδοτική λειτουργία, τις συνθήκες εργασίες, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας με τα οχτάμηνα και τους συμβασιούχους, τα θανατηφόρα «ατυχήματα», τις τραγικές ελλείψεις προσωπικού...

Το ίδιο πλαίσιο της «Κοινωνικής Συμμαχίας» για την εκπαίδευση (σημείο 4) λέει:

«Πολιτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης, που θα ενισχύουν την υγιή επιχειρηματικότητα, τον παραγωγικό σχεδιασμό και το αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας».

Ποιο είναι αυτό το «αναπτυξιακό μοντέλο»; Η δουλειά με 200 ευρώ; Το αιώνιο μνημόνιο κυβέρνησης-ΕΕ; Μοιάζει περισσότερο με φυλλάδιο του ΣΕΒ και ομιλία του Μητσοτάκη ή του «Ποταμιού». Αυτό που ζητάει είναι **ό,τι ακριβώς αντιπαλεύει το εκπαιδευτικό κίνημα. Κουβέντα για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, την υποχρηματοδότηση, τα κενά, τον εμπαιγμό των αναπληρωτών, την αξιολόγηση και τις άλλες αντιδραστικές ρυθμίσεις.**

Το πλαίσιο της λεγόμενης «Κοινωνικής Συμμαχίας» αφήνει θολά πολλά από αυτά που αναφέρει σαν διεκδικήσεις. Τα ξεκαθαρίζουν όμως οι εταίροι των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στα δικά τους κείμενα:

Τι ζητάει η ΕΣΕΕ (Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας)

Διαβάζουμε στις θέσεις – διεκδικήσεις της :

- **Ενεργοποίηση και εφαρμογή της δράσης «Δημιουργία ανοικτών εμπορικών κέντρων στα κέντρα πόλεων» (OpenMalls). ...αυτορρύθμιση του ωραρίου στις τουριστικές περιοχές. Να αποφασίζουν σχετικά οι τοπικοί Εμπορικοί Σύλλογοι που γνωρίζουν τις ανάγκες κάθε περιοχής.**
- **Και τα δύο προδιαγράφουν απελευθέρωση του ωραρίου με βάση τις ανάγκες των εργοδοτών και κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.**

- **Προτίμηση στις επιχειρησιακές συμβάσεις αντί των κλαδικών** που ζητά το συνδικαλιστικό κίνημα
- **Εκσυγχρονισμός των διατάξεων του ν. 1264/1982**, ώστε να ανταποκρίνονται στις σημερινές ιδιαίτερες συνθήκες. Δηλαδή υποστήριξη στον απεργιοκτόνο νόμο Αχτσιόγλου
- **Μετατροπή του επιδόματος ανεργίας των 360 € σε επίδομα εργασίας, βάση του οποίου εργοδότης και εργαζόμενος θα καθίστανται συνδικαιούχοι για κάθε νέα θέση εργασίας!** Αυτό σημαίνει προγράμματα επιδότησης της απασχόλησης, όπου οι εργοδότες θα εξασφαλίσουν δωρεάν εργασία διαμέσου του ΟΑΕΔ και μάλιστα κάτω από τον βασικό μισθό.
- Μείωση του μη μισθολογικού κόστους (εργοδοτικές εισφορές), προκειμένου να αντισταθμιστεί μέρος των επιβαρύνσεων των επιχειρήσεων. Δηλαδή νέα βάρη για τα ταμεία και τους εργαζόμενους. Αναλυτικά (<http://esee.gr/oi-thesis-tis-esee/>) .

Τι ζητάει ΓΣΕΒΕΕ(Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας)

Υποστήριξη στην ευέλικτη απασχόληση με ασφάλεια- ευελασφάλεια (Flexicurity). Γράφει ο πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ κ. Καββαθάς “Ωστόσο, και ασχέτως εάν συμφωνούμε ή διαφωνούμε, οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης αποτέλεσαν και αποτελούν πολιτικές που ενθαρρύνονται και από την Ε.Ε.. Η λογική πίσω από αυτές τις πολιτικές είναι ότι διευκολύνεται η είσοδος νέων στην αγορά εργασίας αφενός, περιορίζεται η αδήλωτη απασχόληση αφετέρου. Για να έχει όμως τα επιθυμητά αποτελέσματα μια τέτοια πολιτική, μια πολιτική δηλαδή που να προωθεί την ευελιξία στην αγορά εργασίας με ασφάλεια (flexicurity), προϋποθέτει διοικητική απλοποίηση, εξορθολογισμό της φορολογίας, άρση των αντικινήτρων στο ασφαλιστικό σύστημα, προώθηση και ενθάρρυνση του κρίσιμου ρόλου των κοινωνικών εταιριών που επιτελείται με τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και σωστή λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών”.

(<https://www.gsevee.gr/>)

Τι ζητάει το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος

Στο περιοδικό “Οικονομικά χρονικά” (Μάρτης 2018) τονίζεται : ότι η προσέλκυση επενδύσεων παρεμποδίζεται από “τους υψηλούς συντελεστές φορολόγησης, τη γραφειοκρατική δομή που τραυματίζει κάθε καινοτόμα προσπάθεια, έναν αργό και πολυδαίδαλο δημόσιο τομέα” . Άρα οι επενδύσεις συναρτώνται με μείωση επιχειρηματικής δραστηριότητας και εξορθολογισμό του δημοσίου- η ΑΔΕΔΥ συμφωνεί με αυτό;

Στο Επιστημονικό Δελτίο του Οικονομικού Επιμελητηρίου που εκδίδεται μαζί με το Οικονομικό Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους, υποστηρίζεται ένα ανταποδοτικό ασφαλιστικό σύστημα, **όπου από τα αποθεματικά των ταμείων θα χρηματοδοτείται η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, λόγω της έλλειψης ρευστότητας των τραπεζών!:**

“Τα συνταξιοδοτικά ταμεία αποτελούν δυνάμει φυσικούς μακροπρόθεσμους επενδυτές, λόγω των μακροχρόνιων των υποχρεώσεών τους. Υπό τις κατάλληλες συνθήκες, τα κεφάλαια των συνταξιοδοτικών ταμείων μπορούν όχι μόνο να συμβάλουν στην ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας αλλά και να οδηγήσουν την ανάπτυξη αυτή μέσω των μακροχρόνιων επενδύσεών τους (PensionsEurope 2015).”

<http://www.oe-e.gr/media/2016/03/kukloforise-to-4o-epistimoniko-deltio-tou-oikonomikou-epimelitiriou-tis-elladas-kai-tou-grafeiou-proupologismou-tou-kratous-sti-bouli.pdf>

Τα αιτήματά μας είναι ανάγκη ζωής για τα συνδικάτα μας και η ανάμειξή τους με τις αρπακτικές ιδιοτελείς απαιτήσεις του εργοδοτών και του κεφαλαίου τα ακυρώνει. Η ΑΔΕΔΥ μπορεί να κοροϊδεύει τους εργαζόμενους ότι έχει το δικό της πλαίσιο, αλλά στην πράξη οι μεγαλοστομίες για την πολιτική της κυβέρνησης ακυρώνονται από τη συναίνεση στο “αναπτυξιακό μοντέλο”. Με τον ίδιο τρόπο δεν αλλάζει ο χαρακτήρας της «εθνικής μέρας δράσης» αν στη θέση του παράλληλου πλαισίου τοποθετήσουμε το παραταξιακό πλαίσιο του

ΠΑΜΕ ή άλλων. Η ενσωμάτωση των συνδικάτων στην κυβερνητική-εργοδοτική στρατηγική δεν αντιμετωπίζεται μόνο με μια εναλλακτική λογική, για να κινητοποιηθούμε τελικά στις 30/5 όπως αποφάσισε η λεγόμενη «Κοινωνική Συμμαχία».

Να μη δεχτούμε ότι η πρωτοβουλία των κινήσεων στο συνδικαλιστικό κίνημα ανήκει στο κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό. Καταγγέλλουμε την «Κοινωνική Συμμαχία» και συμμετέχουμε στην κινητοποίηση φορέων του εργατικού κινήματος. Παλεύουμε και προτείνουμε ένα σχεδιασμό δράσης με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων και της κοινωνίας για αντίσταση, σύγκρουση και ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου με σταθμό μια απεργία στις 21/6, τη μέρα που το Γιουρογκρουπ θα επικυρώνει την «καθαρή έξοδο»-αιώνιο μνημόνιο, οργανωμένη από τα πρωτοβάθμια σωματεία και τις ομοσπονδίες. Με γενικές συνελεύσεις που θα αναδείξουν τα αιτήματα των εργαζομένων και τις μορφές πάλης, με συντονισμό θα ανοίξει ο δρόμος για συνδικάτα ταξικά, όχι εργοδοτικά, απεγκλωβισμένα από την λεγόμενη «κοινωνική συμμαχία». Για την απελευθέρωση εργαζομένων και κοινωνίας από μνημόνια, χρέος, ευρώ και Ε.Ε.

- **Τρίτη 29 Μάη, ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 7μ.μ. στην ΚΑΜΑΡΑ**
- **Τετάρτη 30 Μάη, 10π.μ., ΚΑΜΑΡΑ: εργατική διαμαρτυρία**